

Arrest

nr. 177 627 van 10 november 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X
tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 14 juli 2014 heeft ingediend om de schorsing en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 juni 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en van de beslissing van dezelfde overheid van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 september 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. VANHECKE, die loco advocaat B. DE VOS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De verzoekende partij dient op 24 maart 2014 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 15 mei 2014 wordt de aanvraag ontvankelijk verklaard door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde).

1.3. Op 19 juni 2014 wordt de aanvraag ongegrond verklaard door de gemachtigde. Dit is de eerste bestreden beslissing, waarvan de verzoekende partij kennis neemt op 3 juli 2014.

1.4. De gemachtigde neemt op 19 juni 2014 eveneens een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de tweede bestreden beslissing, waarvan de verzoekende partij op 3 juli 2014 in kennis wordt gesteld.

1.5. De advocaat van verzoekende partij deelt ter terechtzitting mee dat verzoekende partij thans tot een verblijf is gemachtigd ingevolge een meer recente aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en dat zij om die reden geen belang meer te heeft bij haar beroep.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verwerende partij om de kosten van het geding te haren laste te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St.* Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekster gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekster bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Een verzoeker die zijn belang bij het door hem ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn proces tonen. Wanneer zijn belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet hij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van zijn belang aantonen (RvS 18 december 2012, nr. 222.810).

3.2. Uit de gegevens door de verzoekende partij ter beschikking gesteld, blijkt dat zij op 18 november 2015 in het bezit werd gesteld van een A-kaart ten gevolge van een nieuwe aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, ingediend op 6 november 2015. Zij is derhalve gemachtigd tot een verblijf van één jaar vanaf de afgifte van de documenten. Dit gegeven wordt ter terechtzitting niet betwist door de verwerende partij.

Het verkrijgen van een A-kaart kan worden beschouwd als het finale doel van de in punt 1.1. bedoelde aanvraag en van het beroep dat ingesteld werd tegen de in punt 1.3. bedoelde eerste bestreden beslissing.

De Raad benadrukt dat het belang bij onderhavige vordering actueel moet zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Dit houdt in dat het belang niet enkel dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift maar ook nog dient te bestaan op het ogenblik van de uitspraak inzake de bestreden beslissing. Doordat dat verzoekende partij naar aanleiding van het indienen van een tweede aanvraag om verblijfsmachtiging op medische gronden, op 18 november 2015 in het bezit werd gesteld van een A-kaart, moet worden vastgesteld dat zij niet meer getuigt van het rechtens vereiste actueel belang bij het aanvechten van de eerste bestreden beslissing waarbij de aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard (RvS 10 maart 2006, nr.

156.200; RvS 8 mei 2006, nr. 158.404; RvS 7 september 2004, nr. 134.640). Ter terechtzitting merkt de advocaat van de verzoekende partij op dat zij geen belang meer heeft bij haar beroep. De verwerende partij heeft hierbij geen opmerkingen

Verzoekster kan tevens niet meer het voorwerp uitmaken van een bevel om het grondgebied te verlaten. Het verlenen van een verblijfsmachtiging staat haaks op het geven van een bevel om het grondgebied te verlaten. Er moet dan ook worden uitgegaan dat verwerende partij het bestreden bevel ingevolge de tijdelijk verblijfsmachtiging impliciet doch zeker heeft ingetrokken (RvS 14 juni 2016, nr. 235.046). De vordering heeft, wat het ingetrokken bevel om het grondgebied te verlaten betreft, dan ook geen voorwerp meer zodat ze moet worden verworpen.

Het beroep tot nietigverklaring is bijgevolg onontvankelijk.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien november tweeduizend zestien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES